

- ♦ Φωτομάρα 32 Ν.
Κόσμος Αθήνα.
Τηλ: 210-92382170/ 210-9220993
- ♦ Σπινθάρου 65 Ν.
Κόσμος Αθήνα.
Τηλ: 210-9013463
- ♦ Δεληγιάννη 2 Άλιμος.
Τηλ: 210-9965203

E-mail:
info@proseggisi.gr
Site:
www.proseggisi.gr

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Σημείωμα του εκδότη	1
Η επίδραση της τηλεόρασης στη γλωσσική ανάπτυξη	2
Διαγνωσμένος με αυτισμό (συνέχεια)	3-4
Το γράμμα μιας μητέρας	4
Η επίδραση της γονεϊκότητας στο ζευγάρι	5
Μια παιδαγωγική δραστηριότητα	6
Οι μικροί Δημοσιογράφοι	7-8

Προσέγγιση

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΑΠΟΨΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 27 / ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

«Όταν σκέφτεσαι ότι ίσως δεν μπορείς, έχεις δίκιο... Δεν μπορείς!»

Henry Ford

Μία έκφραση που με σημάδεψε στη ζωή μου από τότε που την πρωτοδιάβασα. Πραγματικά στη ζωή έχουμε πάντα δύο επιλογές για να σκεφτούμε κάθε καινούργια πρόκληση: Να σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε να ανταπεξέλθουμε και να σκεφτούμε ότι μπορούμε!

αποφασιστικότητα.

Έχουμε δύο τρόπους να δούμε τις δυσκολίες μας:

Ο ένας είναι να σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε να ανταπεξέλθουμε! Και τότε έχουμε δίκιο: Δεν μπορούμε.

Και ο άλλος είναι ότι μπορούμε! Και πάλι έχουμε δίκιο: Μπορούμε. Με αγώνα, με πείσμα, με προσπάθεια, με προσκόλληση στο όνειρο και την αγάπη σε αυτούς που αγαπάμε: Τους συντρόφους μας, τους γονείς μας, το παιδί μας!

Μεγαλώνοντας ανακαλύπτουμε όλοι ότι η ζωή δεν έχει καμία σχέση με το παραμύθι που η γλυκεία γιαγιά μας μας αφηγείτο ξετυλίγοντας το κουβάρι και που σήμερα σε ιλουστρασιόν χαρτί με όμορφες ζωγραφιές ή σε παιδικά DVD τα θαυμάζουν τα παιδιά μας. Μεγαλώνοντας ανακαλύπτουμε ότι η ζωή γιόμισε υποχρεώσεις, φόβους, αγωνίες, προκλήσεις, «νέες τάσεις πραγμάτων».

Ποτέ πιο επίκαιρα από τώρα η σκέψη μας οφείλει να πάει σε αυτή τη δήλωση του Henry Ford, γιού μεταναστών που η ζωή δεν του δόθηκε απλόχερα αλλά την κατέκτησε με

Γιατί για τα μάτια του παιδιού μας είμαστε υποχρεωμένοι να μπορούμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να του δείξουμε ότι μπορούμε για να μάθει και αυτό να μπορεί! Γιατί τίποτα δεν είναι δυσκολότερο για το παιδί μας από τα 2 ανήσυχα μάτια που πολλές φορές του δείχνουμε όταν προσπαθεί να μας κοιτάξει και να μάθει από εμάς.

Αν σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε τότε όντως δεν μπορούμε. Θα δώσουμε αυτή την προοπτική στο παιδί μας; Αυτό είναι που δικαιούται στο μοναδικό ταξίδι του στη ζωή;

Οι κίνδυνοι που κρύβουν οι λίγες ώρες ύπνου

«Τα παιδιά που κοιμούνται λίγες ώρες κινδυνεύουν να τραυματιστούν είτε στο δρόμο με το ποδήλατο, είτε στην αυλή του ... σχολείου είτε στις αθλητικές δραστηριότητες ενώ παράλληλα παρουσιάζουν μειωμένη σχολική απόδοση».

Αυτό επισημαίνουν επιστημονικές έρευνες που είδαν το φως της δημοσιότητας.

Οι γονείς δεν γνωρίζουν πάντα πόσες ακριβώς ώρες κοιμούνται τα παιδιά τους. Αυτό συμβαίνει κατά κύριο

λόγο επειδή σχεδόν όλοι οι «πειρασμοί» που ξενυχτούν το παιδί βρίσκονται στο δωμάτιό του. Έτσι, πολλές φορές, ενώ οι γονείς πιστεύουν ότι το παιδί κοιμάται, αυτό ξαγρυπνά στο σκοτάδι παίζοντας βιντεοπαιχνίδια, στέλνοντας μηνύματα στο κινητό ή «σερφάροντας» στο διαδικτυο.

Ακόμη και τα συμπτώματα μπερδεύουν τους γονείς καθώς τα παιδιά με χρόνια έλλειψη ύπνου μπορεί να μην φαίνονται κουρασμένα και

νυσταγμένα αλλά αντιθέτως υπερβολικά δραστήρια και ευερέθιστα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι επιστημονικές μελέτες έχουν δείξει ότι τα παιδιά που κοιμούνται λίγες ώρες παρουσιάζουν προβλήματα στον ύπνο τους και κατά την ενήλικη ζωή.

(πηγή:
www.medicalnews.gr)

Οι παιδίατροι προειδοποιούν για την επίδραση της Τηλεόρασης στην γλωσσική ανάπτυξη των παιδιών μας

Μετάφραση-επιμέλεια, Μαρτίνης Ιωάννης Λογοθεραπευτής Κέντρου ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η πρόκληση της δια οθόνης ψυχαγωγίας των παιδιών μας φαντάζει περισσότερο ελκυστική από ποτέ, εφόσον ο φόρτος και ο ρυθμός εργασίας σε συνάρτηση με την «πιεσμένη» ψυχική μας διάθεση (απόρροια της οικονομικής/ κοινωνικής κρίσης) δεν αφήνουν πολλά περιθώρια ποιοτικής αλληλεπίδρασης.

Οθόνες περικυκλώνουν την ζωή των παιδιών σχεδόν παντού. Στο σπίτι (ίσως και σε περισσότερα από ένα δωμάτια), στις βιτρίνες και τα εσωτερικά των καταστημάτων, ακόμη και σε σχολεία σε ορισμένες περιπτώσεις. Δεν φαίνεται να υπάρχει όριο στην παροχή προγραμμάτων που στοχεύουν σε ολοένα και μικρότερες ηλικίες. Όμως η νέα πολιτική της Αμερικανικής Ακαδημίας Παιδιατρικής (AAP) επισημαίνει ότι υπάρχουν καλύτεροι τρόποι για να ωθήσουμε τα παιδιά προς την μάθηση στην κρίσιμη αναπτυξιακή περίοδο της πρώιμης παιδικής ηλικίας.

Η πρώτη προειδοποίηση πραγματοποιήθηκε μέσω εθνικής τηλεοπτικής καμπάνιας αποτροπής της τηλεθέασης για παιδιά ηλικίας 2 ετών και κάτω το 1999. Το 2012 εκδόθηκε νέα οδηγία προς τους γονείς στην ίδια βάση του περιορισμού της τηλεθέασης σε παιδιά 2-3 ετών. Παρότι αρχικά δεν υπήρχαν αρκετά δεδομένα, οι παιδίατροι πίστευαν ότι η τηλεθέαση σε μικρή ηλικία επιφέρει μεγαλύτερη αρνητική επιρροή παρά θετική. Νεότερα στοιχεία ήρθαν στο φως, επιβεβαιώνοντας την υπόθεση αυτή, ότι δηλαδή τα παιδιά αυτών των ηλικιών θα πρέπει να βλέπουν όσο λιγότερο τηλεόραση μπορούν.

Η νέα έκθεση της AAP καλείται να δώσει απαντήσεις σε δύο βασικά ζητήματα.

1. Η παρακολούθηση video και τηλεοπτικών προγραμμάτων έχουν κάποια εκπαιδευτική αξία για παιδιά 2 ετών και κάτω;
2. Υπάρχει κάποιος κίνδυνος αν παρακολουθούν τηλεόραση σε αυτή την ηλικία;

Τα ευρήματα συνοψίζονται στα εξής:

- ✓ Πολλά προγράμματα βαφτίζονται ως εκπαιδευτικά παρόλο που δεν υποστηρίζεται η εκπαιδευτική τους αξία από αποδείξεις. Ποιοτικά προγράμματα αποκτούν εκπαιδευτική αξία για τα παιδιά μόνο

όταν κατανοούν πλήρως το περιεχόμενο και το σενάριο του προγράμματος. Ερευνητικά όμως έχει συστηματικά αποδειχτεί ότι παιδιά 2 ετών δεν διαθέτουν το απαιτούμενο επίπεδο κατανόησης.

- ✓ Η αδόμενη ώρα παιχνιδιού είναι περισσότερο αποδοτική για την ανάπτυξη του παιδικού εγκεφάλου από ότι η ενασχόληση με ηλεκτρονικά μέσα. Τα παιδιά μέσα από το ελεύθερο παιχνίδι μαθαίνουν να σκέφτονται δημιουργικά, να επιλύουν πιθανά προβλήματα και να αναπτύσσουν δεξιότητες λογικής συσχέτισης και αιτιολόγησης φαινομένων. Επιπλέον μέσω του αδόμητου παιχνιδιού αναπτύσσονται και οι κινητικές δεξιότητες των παιδιών. Ας μην αμελούμε επίσης ότι μέσω του ελεύθερου παιχνιδιού ένα παιδί εξοικειώνεται με την ιδέα της αυτό-ψυχαγωγής και γνωρίζει καλύτερα τις δυνατότητες και αδυναμίες κινητικού, γνωστικού και συναισθηματικού μηχανισμού του.
- ✓ Τα νεαρά παιδιά μαθαίνουν ποιοτικότερα μέσα από την αλληλεπίδραση με τους άλλους παρά μέσω οθόνης.
- ✓ Οι γονείς που βλέπουν τηλεοπτικά προγράμματα με τα παιδιά τους και συμπληρώνουν τα κενά κατανόησης των παιδιών τους θα πρέπει να θυμούνται ότι τα παιδιά μαθαίνουν καλύτερα από βιωματική – «ζωντανή» αναπαράσταση παρά από τηλεοπτική.
- ✓ Η τηλεθέαση κοντά στην ώρα του ύπνου ενδέχεται να οδηγήσει σε φτωχή ρουτίνα ύπνου καθώς και να διαταράξει το χρονοδιάγραμμα

ύπνου. Το διαταραγμένο χρονοδιάγραμμα ύπνου γνωρίζουμε ότι μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την ψυχική διάθεση των παιδιών, την γενικότερη συμπεριφορά, συνεργασία και μαθησιακή ετοιμότητα τους.

- ✓ Νεαρά παιδιά με εκτεταμένη χρήση πολυμέσων εντάσσονται σε ομάδα υψηλού κινδύνου για γλωσσική καθυστέρηση όταν θα ξεκινήσουν την σχολική τους πορεία (χρειάζεται περισσότερη ερευνητική υποστήριξη στην συγκεκριμένη παρατήρηση). Η Jane Frazer, πρόεδρος του Stuttering Foundation of America (SFA), υποστηρίζει ότι η τηλεθέαση μειώνει δραματικά τον χρόνο συνομιλίας στην σύγχρονη οικογένεια και μπορεί να αποτελέσει αρνητική διάσπαση στην προσπάθεια ενός παιδιού να αναπτύξει την ομιλία και γενικότερα την επικοινωνία του.

Ο Dr. Brown (μέλος της επιτροπής της AAP για την επικοινωνία και τα μέσα ενημέρωσης), τονίζει ότι “το καλύτερο πράγμα που έχει να κάνει ο γονιός ενός νεαρού παιδιού, είναι να του παρέχει την ευκαιρία να παίξει αδόμητα μαζί του ή ακόμη και απολύτως ανεξάρτητα. Τα παιδιά χρειάζονται αυτή την εμπειρία ώστε να κατανοήσουν πώς λειτουργεί ο κόσμος μας.”

*Πηγή: The Stuttering Foundation of America newsletter (winter 2012). Pediatricians Issue TV Warning.

Διαγνωσμένος με Αυτισμό, ψάχνοντας για μια θέση στον κόσμο (συνέχεια):

Ένας Διάσημος του είδους του στο Σχολείο Μετάφραση-Επιμέλεια Αλεξάνδρου Στράτος

Η μετακόμιση προς το Montclair το 2002 είχε επίδραση στον Justin, ο οποίος επέμενε στη ρουτίνα. Με υψηλούς μονότονους ήχους και συμπεριφορά προς τον εαυτό του αντιδρούσε σε κάθε τόπο που οι Canhas είχαν ζήσει. «Πέντε μετακινήσεις», είπε. «Μισώ». Με ένα νέο θεραπευτή συμπεριφοριστικής μεθόδου εκπαιδεύτηκε να κάνει βλεμματική επαφή και σε στρατηγικές για την σταθερή ροή της «αυτο-ομιλίας» του έτσι ώστε να ανακουφίζει το άγχος του.

Μόνος στο δωμάτιό του, το γέμισε με βιβλία με ένα τεράστιο καστ των μικροσκοπικών χαρακτήρων, ζωγραφίζοντας γρήγορα με ένα μηχανικό μολύβι. Έμαθε την ημερομηνία κυκλοφορίας κάθε ταινίας της Disney, τους δημιουργούς της, τα ονόματα αυτών που μιλούσαν και αν ήταν «μία από τις καλύτερες ταινίες όλων των εποχών» ή «θάφτηκε στο box office», και διακήρυξε αυτές τις γνώσεις του με ευχαρίστηση. Έχει απομνημονεύσει ολόκληρα επεισόδια του "The Simpsons" και "Family Guy".

Και με ένα νέο λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, ανέπτυξε τα δικά του κινούμενα σχέδια και ένα κόμικ που το ονόμασε "Jickey και Fanky" με μια αλεπού και ένα λύκο που μερικές ταπιζόταν αναμφισβήτητα μαζί τους και έδειχνε μια προσωπική αναπαράσταση. Στο «ο Jickey πηγαίνει στη συμπεριφορική θεραπεία» για παράδειγμα, ο Δρ Fanky P. Wolf (λύκος) βγάζει τα μάτια από τον ασθενή του, τον Jickey, το οποίο αναπαριστά την πίεση που του ασκείτο για να κάνει βλεμματική επαφή.

Αλλά στο νέο σχολείο μέσης εκπαίδευσης, τα αυτιστικά χαρακτηριστικά και η ικανότητα του Justin τον κατέταξαν στην «θέση προσωπικότητων». Οι συμμαθητές του προσπαθούσαν να καταπνίξουν το γέλιο τους όταν φώναζε «απολύεσαι!» σε ένα μη δημοφιλή δάσκαλο, και ο καινοτόμος χαρακτήρας του βιβλίου που είχε φτιάξει χρησιμοποιήθηκε τελικά ως κοινωνική γέφυρα.

«Ζωγράφισα τον Baloo από <Το Βιβλίο της Ζούγκλας> », έλεγε στους συμμαθητές ανοίγοντας μια σελίδα. «Σου αρέσουν οι "The Simpsons"; Ποιος είναι ο αγαπημένος σου χαρακτήρας;». Αν και δεν είχε ακριβώς φίλους, είχε θαυμαστές.

Με απλοποιημένα αντίγραφα των σχολικών βιβλίων και ένα βοηθό για να μένει συγκεντρωμένος, ο Justin συμμετείχε στα ίδια μαθήματα όπως οι συνομήλικοί του, χρησιμοποιώντας συχνά την τέχνη για να ολοκληρώσει εργασίες. Και όταν η γκαλερί «Ricco Maresca» πούλησε πάνω από μια δωδεκάδα των σχεδίων του για \$ 4.000 το καθένα στην Έκθεση Τέχνης του Περιθωρίου στο Μανχάταν, λίγο μετά που ο Justin άρχισε το γυμνάσιο, οι Canhas επέτρεψαν στους εαυτούς τους να σκεφτούν ότι μπορεί μια μέρα να στηρίξει και να βοηθήσει τον εαυτό του μέσα από την τέχνη του.

Η οικογένεια πλήρωσε έναν καθηγητή τέχνης και κανόνισε μια περιοδεία στα Pixar Animation Studios στην Καλιφόρνια, όπου ο Justin ενημέρωσε τον ξεναγό: «είμαι στον παράδεισο εδώ».

Ο Julian, μέσω τηλεφώνου από το

Το κόμικ «Jickey & Franky» του Justin στην σκηνή που περιγράφεται παραπάνω

Όταν η Maria Teresa τον ρώτησε για τα συναισθήματά του, ο Justin την απέρριψε αμέσως. «Να μην είσαι περίεργη», της είπε. «Μην σε ενδιαφέρει.»

Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν, όπου ήταν στο κολλέγιο, εξέφρασε την ανησυχία. «Επενδύουμε πολλά στην καριέρα της τέχνης του Justin», είπε στη μητέρα του.

«Τι θα συμβεί αν αυτό τελικά δεν λειτουργήσει έξω;»

Όμως, στις τακτικές συναντήσεις με την οικογένεια του Justin, στο πλαίσιο των νέων απαιτήσεων του αστικού δικαίου των δικαιωμάτων του που ονομάζεται «Τα άτομα με αναπηρία στην ενεργή εκπαίδευση», οι αρμόδιοι του σχολείου τον ενθάρρυναν να συνεχίσει για την ανεξαρτησία. Ο όρος έγινε η σημαία των Canhas. Για τον Justin, όπως για κάθε έφηβο, φάνηκε το κλειδί για την απελευθέρωση από την εξάρτηση των γονιών του - και από τις πολλές δραστηριότητες που αποσκοπούσαν στο να τον βοηθήσουν να πετύχει αυτό το στόχο.

«Μαμά, πότε είναι η τελευταία ημέρα με τον Δρ Selbst;» Ρώτησε ο Justin σχετικά με τις εβδομαδιαίες επισκέψεις στον συμπεριφοριστικό θεραπευτή.

«Λοιπόν, Justin, ποιος είναι ο στόχος αυτών των επισκέψεων;» ρώτησε η μητέρα του. «Γιατί πάμε με τον Δρ Selbst;»

"Ανεξαρτησία", αναστέναξε ο Justin, βάζοντας κλασική μουσική στο iPod του για να προετοιμαστεί για τη συνάντηση.

Στο πολύβουο Montclair High, όπου ο Justin φορούσε γιγαντιαία προστατευτικά αυτιών για να αποκλείουν από το θόρυβο το διάδρομο, αντιμετώπισε μια λιγότερο ήπια πλευρά της συμμετοχικής εκπαίδευσης. Ένας δάσκαλος στο γυμναστήριο τον πέταξε έξω όταν τα μουρμουρητά της αυτο-ομιλίας του, έσπασαν μια εντολή για «πλήρη ησυχία». Οι οπαδοί του στο σχολείο άρχισαν να σιωπούν όταν τους πλησίαζε με το νέο του βιβλίο. «Είναι απασχολημένοι» απάντησε ο Justin όταν η μητέρα του τον ρώτησε αν έτρωγε ποτέ γεύμα με τους συμμαθητές του ή αν ήθελε να καλέσει κανέναν στο σπίτι.

Μερικοί μαθητές εσκεμμένα προκαλούσαν συναισθηματικά ξεσπάσματα στον Justin. «Σκότωσαν τον Elmo», του ψιθύριζαν γνωρίζοντας για της γοητεία του με τα βίντεο στο Διαδίκτυο που απεικονίζει τον θάνατο του δημοφιλούς στο "Sesame Street" χαρακτήρα. «Γιατί;» αναφωνούσε ο Justin μερικές φορές τόσο δυνατά ώστε να τον στέλνουν στο γραφείο του διευθυντή. «Γιατί να σκοτώσουν τον Elmo; Γιατί;»

Είχε ακόμα πρόβλημα με την κατανόηση της άποψης κάποιου άλλου. Η ομιλία του ήταν συχνά άσχετη, σχεδόν τυπική, και ποτέ δεν ρώτησε μια αμοιβαία ερώτηση σε συνομιλία εκτός αν του ζητείτο. Ανατρίχιαζε στην κριτική, ιδιαίτερα των έργων τέχνης του («Όχι απόψεις, παρακαλώ» ήταν ο «Justiniσμός» που οι δάσκαλοι του γνώριζαν καλά).

(συνέχεια)

Ωστόσο, με το πέρασμα του χρόνου, ο Justin είχε, με τον δικό του τρόπο, αφομοιωθεί. Είχε αντικαταστήσει τις μεγάλες καλύπτρες των αυτιών με πιο διακριτικές ωτοασπίδες.

Είχε καταφερθεί κατά του ρατσισμού σε ένα μάθημα κοινωνικής δικαιοσύνης («Δεν είναι δίκαιο!») και καλλιεργούσε τις δεξιότητες του θέτοντας προκλητικά ερωτήματα που θα αύξαναν την προσοχή από τους συμμαθητές του. «Γιατί δεν είναι εντάξει» συχνά αναρωπιόταν φωναχτά στον σύμβουλο του συλλόγου κινουμένων σχεδίων στο σχολείο, «να πει κανείς ότι ο κ. Tucker είναι ένα κορόιδο;»

Και μερικές φορές, οι κανόνες λύγιζαν στον τρόπο του. Η βοήθος του Justin τον άφησε να σηκώσει το χέρι του μία ημέρα σε μάθημα που είχε επικεντρωθεί για αρκετούς μήνες στην Αφρική.

Οι μαθητές είχαν μόλις τελειώσει την ανάγνωση ενός βιβλίου για το απαρτχάιντ. «Κ. Moore», παραπονέθηκε ο Justin, «Κουράστηκα να μαθαίνω για θλιβερούς μαύρους ανθρώπους». Ο δάσκαλος, ο οποίος είναι μαύρος, γύρισε και απάντησε: «Ξέρεις κάτι, Justin;», είπε. «Κι εγώ το ίδιο»

Ο Justin θα βαδίσει μαζί με τους συμμαθητές του στην αποφοίτηση τον Ιούνιο του 2009. Αλλά στα 19, θα πρέπει να μείνει για δύο χρόνια να ασχολείται με την προετοιμασία για την ενήλικη ζωή. Εκείνη την άνοιξη, η κ. Stanton-Paule του ζήτησε να σχεδιάσει μια αφίσα που θα παρουσίαζε σε ένα συνέδριο υπευθύνων για τους μαθητές με ειδικές ανάγκες.

«Αν μπορούσαμε να επιτύχουμε κάτι, τι θα ήταν;» τον προκάλεσε.

Συλλογίστηκε την πρόκληση που του έδωσε: σε μια φούσκα στην κορυφή, θα έγραφε το όραμά του για το μέλλον. Με βήματα που οδηγούν στο στόχο του, θα έγραφε την πορεία της δράσης του.

Την ημέρα της αποφοίτησης, ντύθηκε με το καπέλο και την τήβεννο. Καθώς πέρασε τον υπερφορτωμένο αισθητηριακά διάδρομο, μιλώντας δυνατά στον εαυτό του, οι συμμαθητές του τον ηρέμησαν. Όταν παρέλασαν όλοι μαζί στη σκηνή, οι συμμαθητές του τον βοήθησαν να ακολουθεί τη γραμμή...

(Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Το Γράμμα μιας μητέρας στον γιό της...

3-2-2012

Αγαπημένε μου... σήμερα αμαρτωπά είμαι παιδί, αφο, εκεί έζη στο βαλκόνι της "προέξερης", να βε λέει αυτιστικό! Ένα παιδί σου κι εμένα... Βράδιασε κι αμόλυ το ευέγρομαι... Μεγαλώνεις αγαπημένε μου, γρήγορα αρμεγά, αφαίξες μέρα με τη μέρα σε βδένω και σε μαμαρικό. Έίδα το πιο όμορφο, το πιο γλυκό, το πιο γελαμένο παιδί... Φοβάμαι... τον κόσμο που θα βρεις. Φοβάμαι... τη ζωή που θα ζεις. Φοβάμαι... τους ανθρώπους που θα ζεις. Όμως δεν φοβάμαι να αγωνιστώ... δεν φοβάμαι να ριβαρώ... δεν φοβάμαι να αγωνιστώ, και δεν φοβάμαι να πιστώω κι έτσι Αγαπημένε μου θα σε μάθω να βδέπεις, να ζεις, να βρεις και να παλεύεις... Μπορεί να "πέσουμε", όμως θα είμαστε μαζί. Κλάψι, εσύ και τα αδέρφια σου· είμαστε μία "Οχάνα", οχάνα σημαίνει ομογένεια. Ομογένεια σημαίνει μαμένα δεν αφήνουμε... (Λίδο και Δίτη)! Αγαπημένε μου· ο δρόμος είναι μακριός· το ταξίδι μακρύ όμως είναι φωτεινό κι έχει όμορφη παρέα. Αγαπημένε μου η ζωή είναι γροδιά στο μαχαίρι όμως οι γροδιές είναι ποφές και το μαχαίρι ένα! Είμαστε μαζί... Δεν φοβάμαι...

B.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΕΪΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ

Ανδριοπούλου Θεώνη & Μάντη Ειρήνη, Ψυχοπαιδαγωγοί Κέντρου ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

Το πρώτο πράγμα που μας έρχεται στο μυαλό όταν ακούμε τον όρο 'μετάβαση στη γονεϊκότητα' είναι η σκηνή μιας ευτυχισμένης οικογένειας και οι τρυφερές στιγμές μεταξύ του ζευγαριού και του μωρού τους. Τα πράγματα όμως είναι λίγο πιο πολύπλοκα στην αληθινή ζωή. Η κρίσιμη αυτή φάση του οικογενειακού κύκλου έχει απασχολήσει πλήθος ερευνητών, οι οποίοι προσπάθησαν να βρουν γιατί τελικά αυτή η πράξη ολοκλήρωσης και ευτυχίας κατά τα άλλα, προβληματίζει και δυσκολεύει αρκετά τα σημερινά ζευγάρια. Στο ερώτημα αυτό δεν μπορεί να δοθεί δυστυχώς μια απάντηση, γιατί όπως κάθε συμπεριφορά, έτσι και γονεϊκός ρόλος είναι μια διαδικασία πολυκαθοριζόμενη, βιώνεται μοναδικά και είναι δύσκολο τελικά να οριοθετηθεί.

Ο ερχομός του πρώτου παιδιού μεταβάλλει τους συζύγους και τον γάμο σε οικογένεια. Η οικογένεια μπαίνει σε μια περίοδο αστάθειας, καθώς αναδιοργανώνεται για να δημιουργήσει χώρο για το βρέφος. Οι ρόλοι των συζύγων μετασχηματίζονται, για να περιλάβουν και τον ρόλο των γονιών. Οι αναπόφευκτες αλλαγές στους συζύγους με τη σειρά τους μεταβάλλουν τη συζυγική σχέση επιφέροντας πιέσεις, έως ότου βρεθεί μια νέα ισορροπία. Γινόμαστε γονείς περνούν σε μια καινούργια περίοδο στη ζωή τους. Όχι μόνο οι νέοι ρόλοι που καλούνται να παίξουν, αλλά και τα έργα και τα καθήκοντα που πρέπει να αντιμετωπίσουν ως γονείς, η προσέγγιση στη ζωή, καθώς και η στάση τους απέναντι στο μέλλον, αλλάζουν.

Ένα απ' τα θέματα που πρέπει να ξεπεραστεί απ' την αρχή είναι ο μύθος του «τέλειου γονιού» ή η εικόνα του γονιού που προβάλλει έμμεσα η τηλεόραση. Η μητέρα, παρουσιάζεται άψογα ντυμένη, ευδιάθετη και ξεκούραστη, μ' ένα γλαστό και ήρεμο μωρό, σ' ένα σπίτι που είναι πάντα τακτοποιημένο... Φυσικά η εικόνα αυτή δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα, καθώς τα πράγματα συμβαίνουν πολύ διαφορετικά... Η φύση της φροντίδας των μικρών παιδιών προϋποθέτει την δέσμευση χρόνου, ενέργειας και προσπάθειας. Οι γονείς είναι γονείς 24 ώρες τη μέρα, 7 μέρες την εβδομάδα, 365 ημέρες το χρόνο και για τους περισσότερους ο γονεϊκός ρόλος είναι αμετάκλητος και συνεχής. Η σωματική ένταση συνοδεύεται ταυτόχρονα απ' την συναισθηματική ένταση. Το να είναι κανείς γονέας δεσμεύει και συναισθηματικά, με τρόπους που πολύ λίγοι άλλοι ρόλοι μπορούν να επιβάλλουν. Οι περισσότερες μητέρες και πατέρες δεν είναι προετοιμασμένοι για τα ακραία συναισθήματα, τα οποία αναπόφευκτα βιώνουν σε διάφορες στιγμές της γονεϊκότητας. Σε αντίθεση με άλλους ρόλους η έλλειψη περιθωρίων επιλογής μπορεί επίσης να εξαντλήσει συναισθηματικά ένα ζευγάρι.

Η γονεϊκότητα με τη σημαντική θέση που κατέχει στη ζωή μας συνεπιφέρει, τουλάχιστον στα πρώτα στάδια, αυξημένη ψυχολογική ένταση τόσο στους άντρες, όσο και στις γυναίκες. Η ικανοποίηση και οι νέες χαρές συνοδεύονται συχνά από άγχος, συγκρούσεις και ένταση. Παρόλα αυτά οι αλλαγές στα συναισθήματα που προκαλούνται κατά τη διάρκεια της μετάβασης αυτής, ούτε μπορούν να μπουν σε λίστα, ούτε να προβλεφθούν με ακρίβεια. Είναι φανερό ότι η προσωπικότητα και η κατάσταση της ψυχικής υγείας των ενηλίκων, πριν τη γέννηση του παιδιού, διαμορφώνει τη δεκτικότητα στις αλλαγές που επιβάλλει η γονεϊκή ιδιότητα. Η ικανότητα των ενηλίκων να ενεργούν ορθά, όταν οι καταστάσεις είναι ασαφείς και αβέβαιες, η ευκαμψία και η προσαρμοστικότητα τους, η ικανότητα για δημιουργία και διατήρηση σχέσεων, καθώς και οι ανάγκες και τα κίνητρά τους, αποτελούν παράγοντες που επηρεάζουν την προσωπικότητά τους κατά τη μετάβαση στη γονεϊκότητα.

Ένας ακόμα παράγοντας που φαίνεται να επηρεάζει

συστηματικά αυτή τη μετάβαση είναι η ποιότητα της σχέσης του ζευγαριού πριν το ερχομό του παιδιού. Υπάρχει δυστυχώς ακόμα η εσφαλμένη αντίληψη σε κάποια ζευγάρια με προβλήματα στην επικοινωνία και στην σχέση πως «ένα παιδί θα μας φέρει πιο κοντά»... Ο ερχομός ενός παιδιού όμως θα μπορούσε να παραλληλιστεί με έναν μεγενθυντικό φακό.. Θα αναδείξει και θα ενδυναμώσει μια καλή σχέση ανάμεσα στους γονείς του, εφόσον αυτή προϋπήρχε πριν τον ερχομό του, αλλά θα αναδείξει και θα μεγενθύνει τις τυχόν «ροχμές» που προϋπήρχαν σε μια σχέση, με αποτέλεσμα η μετάβαση στην γονεϊκότητα να συνεπάγεται με κρίση στο ζευγάρι.

Τα ερευνητικά δεδομένα υποστηρίζουν την ύπαρξη μιας συνέχειας στην ποιότητα των σχέσεων, στα διάφορα οικογενειακά υποσυστήματα, όπως ο γάμος και η γονεϊκότητα. Τόσο πριν, όσο και μετά τη γέννηση του πρώτου παιδιού, οι άντρες και οι γυναίκες, που είναι ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους, αναφέρουν ότι διατηρούν ικανοποιητικές σχέσεις με τον/την σύζυγο, το παιδί και τον κοινωνικό περίγυρο. Βέβαια, κάτι τέτοιο δεν αποκλείει τη δυνατότητα αλλαγής. Ο τρόπος όμως που αντιμετωπίζουν τις εξελίξεις, τις δυσκολίες και τις χαρές στη ζωή τους δεν ξεπηδάει κάθε φορά εκ του μηδενός, αλλά βασίζεται στα πρότερα βιώματα τους.

Μετά από έρευνες έχει παρατηρηθεί ότι η ποιότητα της συζυγικής σχέσης επηρεάζει περισσότερο τη σχέση πατέρα-παιδιού απ' ότι μητέρας-παιδιού (Feldman 2000). Συγκεκριμένα οι πατέρες που βιώνουν έναν αποτυχημένο γάμο είναι περισσότερο αρνητικοί στις αλληλεπιδράσεις τους με το παιδί, ενώ τέτοιοι συσχετισμοί δεν παρατηρήθηκαν στην αλληλεπίδραση μητέρας-παιδιού. Οι υπεύθυνοι πατέρες που συμμετέχουν στο σπίτι και στη φροντίδα του παιδιού δημιουργούν πιο ικανοποιητικούς γάμους και αναπτύσσουν πιο ευαίσθητες σχέσεις με το νεογνό απ' ότι οι αποτραβηγμένοι σύζυγοι που αποστασιοποιούν τον εαυτό τους απ' την σύζυγο, το σπίτι και το παιδί. Αυτό συμβαίνει διότι η σχέση μητέρας-παιδιού είναι βιολογικά βασισμένη, ενώ η προσκόλληση του πατέρα με το παιδί είναι λιγότερο εσωτερικά καθορισμένη. Ως εκ τούτου απαιτείται ένας υποστηρικτικός γάμος και μια ουσιαστική εμπλοκή του πατέρα για την ανάπτυξη μιας καλύτερης σχέσης με το παιδί.

Ένας άντρας και μια γυναίκα που γίνονται γονείς μπαίνουν αυτόματα σε μια καινούρια φάση στη ζωή τους. Η μετάβαση στη γονεϊκότητα, περισσότερο απ' ότι ο γάμος, σηματοδοτεί την ωριμότητα και την ενηλικίωση. Ένα άτομο μπορεί να χαρακτηριστεί 'πρώην σύζυγος' αλλά ποτέ 'πρώην γονιός'. Η μη αναστρέψιμη φύση της γονεϊκότητας δημιουργεί, ειδικά στους νέους γονείς, συναισθήματα αμφιβολίας και φόβου. Οι άνθρωποι 'διαθέτουν' ακόμα, λίγους τρόπους που να τους προετοιμάζουν για το μεγαλειώδες έργο του γονιού. Γι' αυτό η γονεϊκότητα είναι μια διαδραμάτιση που πρέπει να μαθευτεί μέσα από την προσωπική εμπειρία του καθενός (αν και οι γνώσεις μπορούν να καθοδηγήσουν τις πράξεις). Το ζευγάρι μπορεί επίσης να βοηθηθεί αρκετά από την συναναστροφή του με άλλους έμπειρους γονείς και την πληροφόρηση, αλλά αυτό που τελικά πρέπει να γίνει κατανοητό είναι ότι στην ουσία κάθε ένας μαθαίνει από μόνος του.

Τέλος, αυτό που πρέπει να γίνει ξεκάθαρο για όλα τα ζευγάρια, είναι ότι η απόφαση του να γίνει κάποιος γονιός είναι μια απόφαση ευθύνης που απαιτεί χρόνο, κόπο, θυσίες και κυρίως μια δυνατή και γεμάτη επικοινωνία συζυγική σχέση. Η 'τεχνική', που συνηθίζεται από κάποιους, να κάνουν ένα παιδί για να «σώσουν» την σχέση τους ή για να τραβήξουν το ενδιαφέρον του συντρόφου τους, το μόνο που μπορεί τελικά να επιφέρει είναι να κάνει έναν ακόμα άνθρωπο δυστυχισμένο, δηλαδή το παιδί.

Μια Παιδαγωγική Δραστηριότητα για τις Διακοπές του Πάσχα

Σαμαρά Ναταλία, Ψυχοπαιδαγωγός του κέντρου Προσέγγιση

Πολλά παιδιά βρίσκουν βαρετά τα μαθηματικά και οι απλές πράξεις 6+9 δεν τους ξυπνούν το παραμικρό ενδιαφέρον. Ένας τρόπος για να τραβήξετε την προσοχή τους είναι να συμπεριλάβετε προσθέσεις και αφαιρέσεις μέσα σε ιστορίες.

«Η Μέλλα η Κουνέλα χρειαζόταν μερικά καρότα. Ήθελε να φτάσει ένα γλυκό για τα κουνελάκια της. Η Μέλλα είχε έξι κορίτσια και τρία αγόρια. (Πόσα κουνελάκια είχε η Μέλλα?) Μάζεψε λοιπόν τέσσερα καρότα από τον κήπο του κυρίου Μαυρόπουλου και πέντε από τον κήπο του κυρίου Κοκκινόπουλου. (Πόσα καρότα είχε όλα μαζί?) Η Μέλλα ήθελε να φτάσει τάρτα με καρότα. Για να τη φτάσει χρειαζόταν δώδεκα καρότα. (Πόσα καρότα της έλειπαν ακόμη?) Κοντά υπήρχε μόνο ένας ακόμα κήπος, του Πόνγκα του Γίγαντα. Η Μέλλα φοβόταν να μπει στον κήπο του Πόνγκα, δεν είχε όμως άλλη επιλογή. Έριξε τρία μικρά σάλτα, έξι μέτρια και επτά σουπερ σάλτα κι έφτασε στην πόρτα του κήπου. (Πόσα σάλτα έριξε η Μέλλα?) Έπειτα γλίστρησε κρυφά κάτω από τον φράχτη. Μέσα σε ένα καρότσι είδε επτά καρότα. «Θα πάρω μόνο τρία», σκέφτηκε. (Πόσα καρότα έμειναν στο καρότσι?) Αρχισε να μαζεύει τα καρότα όταν σε κάποια στιγμή ένιωσε ένα τεράστιο χέρι πάνω από το κεφάλι της. «Τί δουλειά έχεις στον κήπο μου?» είπε ο Πόνγκας ο γίγαντας με

άγρια φωνή. «Αχ, σε παρακαλώ, μην μου κάνεις κακό», είπε η Μέλλα. «Ήθελα μόνο αυτά τα καρότα για να φτιάξω στα κουνελάκια μου μια τάρτα». «Τάρτα?», είπε ο γίγαντας. «Τρελαίνομαι για τάρτες. Θα σε αφήσω να φύγεις αν μου υποσχεθείς πως θα μου φτιάξεις δέκα τάρτες με καρότο». Η Μέλλα του το υποσχέθηκε, χρειαζόταν όμως κι άλλα καρότα. Ο Πόνγκας της έδωσε όσα ήθελε. Τη Δευτέρα η Μέλλα έφτιαξε επτά τάρτες για τον γίγαντα. (Πόσες ακόμη της έμειναν να φτιάξει?) Την Τρίτη έφτιαξε και τις υπόλοιπες. Ο Πόνγκας ευχαριστήθηκε τόσο πολύ που άφησε τη Μέλλα να μπει στον κήπο του όποτε θέλει και να παίρνει όσα καρότα θέλει, αρκεί να φτάχνει και για εκείνον μερικές ωραίες λιχουδιές....»

Στην παραπάνω ιστορία χρησιμοποιήθηκαν αριθμοί σχετικά μικροί, οι οποίοι προστίθενται και αφαιρούνται εύκολα. Για μεγαλύτερα σε ηλικία παιδιά ή για πιο προχωρημένους

μαθητές μπορείτε να κάνετε πιο απαιτητικό το παιχνίδι των ιστοριών. Αν το παιδί δυσκολεύεται να λύσει κάποιο πρόβλημα, βοηθείστε το όσο μπορείτε: κάνετε χρήση μικρότερων αριθμών, ζωγραφίστε του μια εικόνα ή δώστε άλλη διατύπωση στο πρόβλημα. Μην ξεχνάτε πως το παιδί προσπαθεί και θέλει να δείξει ότι μπορεί να τα καταφέρει. Έτσι αισθάνεται καλύτερα με τον εαυτό του και με τα μαθηματικά. Αν

τα προβλήματα είναι εξαιρετικά δύσκολα, η άσκηση θα εξελιχθεί σε βαρετή διαδικασία και η ιστορία θα χάσει τη γοητεία της. Μείνετε λοιπόν στα εύκολα για αρχή!

Οι ιστορίες να είναι απλές με σύντομες προτάσεις και μπορείτε να δανειστείτε φανταστικά στοιχεία από παραμύθια και ταινίες. Αυτήν την περίοδο μπορείτε να συμπεριλάβετε στις ιστορίες σας στοιχεία από τα πασχαλινά μας έθιμα.

Καλή επιτυχία και Καλές Πασχαλινές Διακοπές!

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ: ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

1. Τα τσουγκρίζουμε σύμφωνα με το έθιμο _____
2. Την γιορτάζουμε το Μεγάλο Σάββατο τα μεσάνυχτα _____
3. Το παραδοσιακό μεσημεριανό γεύμα της Κυριακής του Πάσχα _____
4. Με αυτό το χρώμα βάφουμε τα αυγά _____
5. Ποιά είναι η ημέρα του Πάσχα; _____
6. Χαριτωμένα ζωάκια που τα χρησιμοποιούμε στη διακόσμηση του Πάσχα _____
7. Πώς λέγεται η εβδομάδα πριν την Κυριακή του Πάσχα; _____

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Απ' τις ΑΠΟΚΡΙΕΣ..... ΣΤΟ ΠΑΣΧΑ!!!

(Μερικά άρθρα των μικρών μας δημοσιογράφων που δεν πρόλαβαν να δημοσιευθούν στο προηγούμενο τεύχος...)

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ»

Ήρθαν οι Απόκριες,
κλείνουν τα σχολεία
Τώρα θα μασκαρευτούμε
και θα απογειωθούμε..

Θα ντυθούμε μασκαράδες,
Spiderman και φουκαράδες,
Μπαλαρίνες και γοργόνες,
καπετάνιοι και χελώνες..

Έφτασε η Καθαρά Δευτέρα,
θα πετάμε χαρταετό
Και θα φάμε και χταποδάκι
κι ένα παγωτό χωνάκι..

Τελείωσε η Αποκρία
και ανοίγουν τα σχολεία,
Τα διαβάσματα βαριέμαι
με τους φίλους μου ξεχνιέμαι...

Ομάδα Δημιουργικής Έκφρασης & κοινωνικών
δεξιοτήτων
Γιάννης Φ. 9 ετών
Γιάννης Φρ. 12 ετών
Όμηρος Π. 8 ετών

ΤΟ ΠΑΡΤΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Εγώ πήγα στο πάρτυ του σχολείου και πέρασα πιο καλύτερα από ποτέ! Χόρεψα πολύ με την κολλητή μου την Κλειό. Εγώ ντύθηκα Αντονέλλα. Οι απόκριες σημαίνουν τέλειο πράγμα για τα παιδιά και για τους μεγάλους.

Ιωάννα, 8 ετών

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πάσχα είναι η γιορτή την οποία γιορτάζουμε κάθε άνοιξη. Τί σημαίνει όμως Πάσχα; Πάσχα είναι μια ξένη λέξη κι προέρχεται απ'το εβραϊκό Πισάχ (Pesah) και σημαίνει το πέρασμα των Εβραίων στην ερυθρά θάλασσα. Ακόμη σημαίνει το πέρασμα του Χριστού απ'το θάνατο στη ζωή κι απ'το σκοτάδι στο φως. Εύχομαι στους ανθρώπους που βρίσκονται στο σκοτάδι να βρουν το δικό τους φως και να ζήσουν την Ανάστασή τους...

Κωνσταντίνος, Ε' Δημοτικού, 11 ετών

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Στην Ελλάδα συνήθως σουβλίζουμε το αρνί. Λοιπόν εγώ προτιμώ κάτι άλλο. Να πάω εγώ και ο πατέρας μου, ο φίλος μου και η μητέρα και οι 4 αδερφές του φίλου μου στην Ολλανδία. Θα περνάγαμε τέλεια! Εγώ και ο φίλος μου θα παίζαμε ποδόσφαιρο κάθε μέρα και το βράδυ φυσικά θα τριγυρνάγαμε και θα περνάγαμε τέλεια. Επιλίγω αυτό το Πάσχα να πάμε.

Άγγελος Α., 9 ετών

ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΠΑΩ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Θ ήθελα να πάω το Πάσχα στην Αλβανία γιατί στο χωριό ψήνουμε αρνί βλέπουμε τους παππούδες, τις φίλες μου και τα ξαδέρφια μου. Να φτιάξω λαμπάδα στην Αλβανία, να πάμε στην εκκλησία. Θα μου άρεσε να πήγαινα στην Αλβανία.

Ρεζάρτα, 13 ετών

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τη Μ. Παρασκευή πάμε στην εκκλησία γύρω-γύρω από τον επιτάφιο και τις άλλες μέρες κάνουμε γιορτές με συγγενείς και φίλους μας για το Πάσχα. Εμένα το Πάσχα μ'αρέσει επειδή έρχονται στο σπίτι ο παππούς, η γιαγιά, ο νονός, η νονά και ο Θεός και η Θεία.

Μιχάλης, Π. 10 ετών

Η ΛΑΜΠΑΔΑ ΜΟΥ

Η λαμπάδα μου θα ήθελα να είναι ροζ, να έχει έναν φιόγκο και την Χάνα Μοντάνα.

Μιχαέλα, 7ετών

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΣΧΑ

Το Σάββατο το βράδυ πηγαίνουμε στην εκκλησία με τις λαμπάδες, βεγγαλικά που σκάνε στον ουρανό και στρακαστρούκες, και μετά πηγαίνουμε και τρώμε μαγειρίτσα. Την μεγάλη Κυριακή ψήνουμε το αρνί, σουβλίζουμε το κοκορέτσι και βγαίνουμε με φίλους και

τσουγκρίζουμε αυγά και μετά πηγαίνουμε και παίζουμε στις πλατείες.

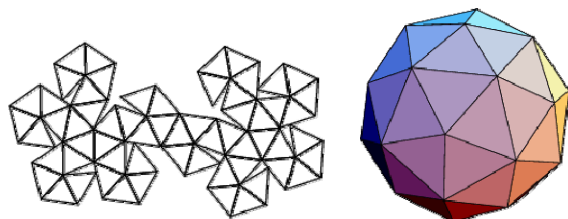
Νικόλας-Δημήτριος, 9,5
ετών

ΤΑ ΠΟΛΥΕΔΡΑ

Ένα από τα πιο δημοφιλή πολύεδρα είναι το πεντάκις δωδεκάεδρο. Εμένα μου

αρέσει να κατασκευάζω πολύεδρα από χαρτί και χαρτόνι. Μοιάζει με μπάλα όταν τελειώσει και θέλει περίπου μισή ώρα. Τα υλικά που θα χρειαστούμε θα είναι ψαλίδι, χαρτί, χαρτόκολα, στυλό, μολύβι, χάρακας και δεύτερος χάρακας για τις διπλώσεις. Αν θέλετε να βρείτε πληροφορίες θα μπειτε στο SITE: <http://mathworld.wolfram.com> όπου θα βρείτε ό,τι πολύεδρο θέλετε.

ΝΙΚΟΣ, Μ., 14 ΕΤΩΝ

Προσεγγιση

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αλεξάνδρου Στράτος
Βουρλιόγκα Βασιλική
Κοκμοτός Παναγιώτης
Μαρτίνης Γιάννης
Σαμοίλης Γιώργος
Επιμέλεια: Μάντη Ειρήνη

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

Ιωάννης Μαρτίνης	Ιωάννα, 8 ετών	Νικόλας, 9,5 ετών
Θεώνη Ανδριοπούλου	Δάντης, 9 ετών	Μιχάλης, 10 ετών
Ειρήνη Μάντη	Μιχαέλα, 7 ετών	Νίκος, 14 ετών
Ναταλία Σαμαρά	Γιάννης, 9 ετών	Κων/νος, 11 ετών
Γιάννης, 12 ετών	Άγγελος, 9 ετών	
Όμηρος, 8 ετών	Ρεζάρτα, 13 ετών	

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
Specific Language Impairment (SLI)
(ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ)

25 ΜΑΙΟΥ 2012. 08.30-13.30

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Επιστημονική Εταιρεία Ειδικής Αγωγής
«ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ»

Εισηγήτρια:
HILARY GARDNER

Καθηγήτρια Πανεπιστημίου SHEFFIELD

Περισσότερες πληροφορίες – Εκδήλωση
ενδιαφέροντος:

proseggiseminars@gmail.com

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

«Ειδική Γλωσσική Διαταραχή»

“Specific Language Impairment” (SLI)

(ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΜΑΙΟΥ 2012. 08.30 - 13.30

Έχουμε τη χαρά και την τιμή να φιλοξενούμε την HILARY GARDNER DPhil, MRCSLT – Καθηγήτρια Πανεπιστημίου SHEFFIELD σε αυτό το πολύ ενδιαφέρον σεμινάριο που αφορά μία πολυσυζητημένη διαταραχή που έχει στρέψει το βλέμμα τόσων επιστημόνων παγκοσμίως επάνω της. «Ειδική Γλωσσική Διαταραχή» λοιπόν ή αλλιώς “Specific Language Impairment” (SLI)

Μετά από την μεγάλη εκδήλωση ενδιαφέροντος από άλλες ειδικότητες, καταφέραμε να ανοίξουμε και Σεμινάριο Εκπαίδευσης για Εργοθεραπευτές, Ψυχολόγους, Ειδικούς Παιδαγωγούς, Εκπαιδευτικούς, Παιδοψυχιάτρους, Παιδονευρολόγους, Αναπτυξιολόγους κλπ. Το σεμινάριο αυτό περιλαμβάνει θεωρητική εκπαίδευση για:

- ✓ την φύση της Ειδικής Γλωσσικής Διαταραχής και πως μπορεί να γίνει η ανίχνευσή της από όλους τους ειδικούς.
- ✓ διαφοροδιάγνωση από άλλες διαταραχές
- ✓ πιθανότητα διπλής διάγνωσης
- ✓ Εκπαιδευτικές, κοινωνικο-συναισθηματικές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο παιδί
- ✓ σχέση του SLI με τις δυσκολίες στην ανάγνωση και την γραφή
- ✓ σύγκριση τυπικών και άτυπων κλινικών επικοινωνιακών σημείων
- ✓ διαφορά γλωσσικής καθυστέρησης και γλωσσικής διαταραχής

ΚΟΣΤΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ:

ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΩΣ 20/04/2012: 100 ΕΥΡΩ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 21/04/2012: 130 ΕΥΡΩ

Στην τιμή περιλαμβάνεται ΦΠΑ 23%

Το σεμινάριο θα πραγματοποιηθεί στις 25 Μαΐου 2012 και ώρες 08:30 πμ-01.30 μμ στην Αθήνα.

Το κόστος περιλαμβάνει: Παρακολούθηση σεμιναρίου, διερμηνεία, σημειώσεις, βεβαίωση παρακολούθησης, καφέ.

Εκδήλωση ενδιαφέροντος γίνεται με τον εξής τρόπο:

- ⇒ Με αποστολή e-mail στην νέα ηλεκτρονική μας δ/ση σεμιναρίων proseggiseminars@gmail.com με τον τίτλο «ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ SLI» (θα πρέπει να αναγράψετε το όνομά σας, την ειδικότητά σας και έναν αριθμό τηλεφώνου επικοινωνίας).

Άμεσα θα σας αποσταλούν οι περαιτέρω λεπτομέρειες του Σεμιναρίου (χώρος διεξαγωγής, αίτηση συμμετοχής, τρόπος πληρωμής). Θα τηρηθεί αυστηρή σειρά προτεραιότητας (ο αριθμός συμμετεχόντων είναι περιορισμένος).

Για πληροφορίες μπορείτε να καλείτε στα τηλέφωνα της Γραμματείας της Προσέγγισης (210-9238217), ώρες 09.00πμ-09.00μμ.

Για να δείτε το βιογραφικό της εισηγήτριας, μπορείτε να επισκεφτείτε την διεύθυνση

<http://www.shef.ac.uk/hcs/staff/gardner>

ΧΩΡΟΣ: ACROPOLIS HILL HOTEL

Μουσών 7 Φιλοπάππου 11742 Αθήνα

(πλησίον Σταθμού METPO «ΦΙΞ»)

